

Streszczenie

Społeczeństwo informacyjne jest faktem, choć wymaga jeszcze wiele uwagi i działań, aby mogło w pełni wykorzystywać swój potencjał. Jednym z mierników rozwoju społeczeństwa informacyjnego jest współczynnik *The Digital Economy and Society Index* (DESI), który obejmuje: dostęp do Internetu, kapitał ludzki, internetowe usługi, cyfrowe usługi administracji publicznej, interoperacyjność technologiczną. Zgodnie z tym współczynnikiem dla roku 2020 Polska znajduje się na 23. miejscu spośród 28 państw Unii Europejskiej i wciąż jest poniżej średniej unijnej. Rozwiązania cyfrowe, wykorzystywanie danych i rozwój technologii geoinformacyjnych w Polsce stale rosną. Cyfryzacja, nowe technologie, wykładniczy przyrost danych oraz ich otwartość w połączeniu ze zmianami społecznymi oraz podnoszeniem kompetencji informacyjnych i informatycznych powodują społeczny wzrost oczekiwań wobec administracji publicznej. Wykorzystywanie danych przestrzennych, których cechą jest duża dokładność, aktualność i potencjał informacyjny, jest ważnym elementem planowania przestrzennego. Dynamiczny rozwój danych przestrzennych oraz gwałtownie wzrastająca liczba satelitów obrazujących powierzchnię Ziemi i produktów powstających na ich podstawie sprzyja planowaniu przestrzeni w sposób poprawiający komfort życia i rozwój gospodarczy. Nowe możliwości zapewne będzie otwierał Internet Rzeczy (*Internet of Things*, IoT) czy w dalszej perspektywie Internet Wszystkiego (*Internet of Everthing*, IoE). Widoczne są już pierwsze prace nad wykorzystaniem mechanizmów uczenia maszynowego w narzędziach GIS.

Książka stanowi inspirację dla przekształcania tradycyjnego sposobu prowadzenia działań planistycznych w nowoczesne, odpowiadające na współczesne wyzwania i oczekiwania społeczeństwa informacyjnego i obywatelskiego. Wskazuje rolę danych przestrzennych w budowaniu i utrzymaniu komfortu życia, na które mają wpływ zarówno przestrzeń, w której żyjemy, jak i sposób funkcjonowania miasta. Pokazuje, jaki wpływ na miasto inteligentne ma przestrzeń i metody jej planowania. Nie opisuje recepty na bezkonfliktowe prowadzenie planowania przestrzennego, nie odnosi się również do trendów zagospodarowania przestrzeni.

Na rozwój i funkcjonowanie przestrzeni miejskiej wpływa wiele czynników. Kilka głównych, nierozdzielnie ze sobą związanych, to: aspekty prawne, partycypacja społeczna, nowe technologie, dostępność dobrych danych, wzrost świadomości mieszkańców i przedsiębiorców oraz budowa społeczeństwa informacyjnego.

Od ponad 20 lat zajmuję się badaniami nad wykorzystywaniem danych w procesach decyzyjnych. Jestem również praktykiem w doborze i wykorzystywaniu danych w różnych zadaniach, zarządzaniu danymi i informacją. Zawodowo i społecznie jestem związana z planowaniem przestrzennym w Warszawie.

W książce przedstawiłam wyniki badań w zakresie roli i wykorzystywania danych przestrzennych. Można tu odnaleźć także propozycję, które dane przestrzenne powinny być wykorzystywane dla każdego etapu procesu tworzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego – począwszy od etapu przystąpienia do opracowania planu, a na etapie uchwalenia kończąc, z uwzględnieniem wszystkich interesariuszy tego procesu oraz ich ról w tym procesie. Zaproponowałam i opisałam nowe podejście do procesu planowania przestrzennego, które moim zadaniem może stanowić odpowiedź na wyzwania i oczekiwania współczesnego świata. To nowe podejście nazywam **procesowym e-planowaniem partycypacyjnym** (*e-planning participation process approach*), które definiuję jako „planowanie przestrzenne wspomagane technologiami informatycznymi, z partycypacyjną rolą interesariuszy, oparte na ustrukturalizowanym i zestandaryzowanym oraz zhierarchizowanym wykorzystaniu cyfrowych danych na każdym jego etapie, którego wynik w postaci aktu planowania przestrzennego jest wykonany na podstawie zestandaryzowanego na poziomie kraju modelu danych, zgodnego z modelem INSPIRE”.

Słowa kluczowe: infrastruktura informacji przestrzennej, dane przestrzenne, e-planowanie, procesowe, e-planowanie partycypacyjne, GIS

Abstract

Smart City Starts with Modern Spatial Planning

The author describes new technologies used in public participation process and the interdependence between data and their application in spatial planning and the idea of a smart city. She analyses the procedural model of using data, defines a new approach to planning, known as e-participation in planning. She also shows types of spatial data, which can be used at various stages of preparing the local land use plan. Presenting her proposal for procedural e-participation in planning, she cites the experiences of the city of Warsaw.

Keywords: spatial information infrastructure, spatial data, e-planning, procedural e-participation in planning, GIS (Chief Sanitary Inspectorate)